

BOK: Per Høst er aktuell med boka Med rødvin til Karachi.

FOTO: LISBET BEKKELI AMUNDSEN

OPPVEKST I NES: Her er Per Høst med sin nye sykkel under oppveksten i Nes.

FOTO: PRIVAT

– Jeg ville hevne meg og rette opp mitt ødelagte ego

Da Per Høst oppdaget sannheten om faren, fikk han sjokk. Nå tar han et oppgjør med skammen.

Lisbet Bekkeli Amundsen
lisbet@raumnes.no

En dag i begynnelsen av mai 1945 ble to år gamle Per og moren hans evakuert til mormorens gård i Nes. Hvorfor fant han ikke ut før mange år seinere. Da skjønte han hvorfor advokatfaren ikke ble snakket om og hvorfor han aldri fikk se ham igjen etter at han og moren forlot Oslo fredsvåren.

44 år seinere var livet til den vellykkede advokaten og eiendomsmegleren Per Høst i ferd med å rakne. Han var i midten av 40-årene. Han var konkurs, og vennene hadde forlatt ham. Da han fikk tilbud om å gjennomføre et livsfarlig oppdrag mot en stor pengesum, sto han ved et vegskille.

Han så for seg at den ene veien ville bli en kanossagang av ydmykelse. Trygdekontor og dagpenger, et liv på billig hybel og fravær av sosial omgang. Den andre veien ville ta ham ut av Norge, til et liv hvor de materielle verdiene lokket. Yacht i Monaco, feriested i Antibes.

– Jeg hadde lyst til hevne meg. Jeg mistet Meglerhuset og alt, og de beste vennene mine stakk meg i ryggen. Jeg følte at jeg sto ved et stup, sier han til Raumnes.

Per Høst er tilbake i barndomsbygda for å fortelle om boka «Med rødvin til Karachi» som kom ut i sommer. Dette er hans historie om skjult skam og hvordan han ble involvert i et livsfarlig

oppdrag med å kjøpe 60 kilo høyenriktet uran fra Moskva.

I omtalen av boka heter det blant annet:

«Med Mossad i hælene og korrupte pakistanske generaler som beskyttere, greide Høst utrolig nok å gjennomføre første del av den livsfarlige operasjonen. Selv da folk begynte å forsvinne rundt ham, fortsatte han oppdraget. Politiets overvåkningstjeneste (POT) kom etter hvert på sporet av det hasardiøse atomprosjektet. Ifølge dem var det bare flaks som gjorde at Høst ikke ble tatt av dage.»

Denne utrolige historien flettes sammen med den skambelagte historien om faren som lå der som en skygge gjennom hele oppveksten.

– Alle vet hva penger kan gjøre med et ødelagt ego. Da ville alle damene komme tilbake, og jeg kunne flytte utenlands. Jeg ville hevne meg og rette opp mitt ødelagte ego. Jeg skjønte ikke før det var slutt hvor farlig det var, sier han.

Den høyreiste mannen på snart 82 år forteller om livet som eiendomsmegler i Oslo under jappetida på 80-tallet. Mercedes av dyreste utgave, hvit dress og sigarer.

– Jeg gremmes i dag. Jeg er heldigvis et helt annet menneske nå.

Han forteller at historien om det livsfarlige oppdraget ble nedskrevet på 30 sider og lagt i en skuff, fram til han for ti år siden møtte tre personer som uavhengig av hverandre sa at han måtte gi ut historien.

– Den ene var Jorund som ble min største kjærlighet. Hun klarte å åpne meg, noe ingen hadde klart før henne, sier han.

Med sin varme og tillitsskapende tilnærming klarte hun etter hvert å frigjøre meg fra NS-skyggens traume, og var den direkte årsak til at jeg et par år senere bestemte meg for å åpne demningen og avsløre hemmeligheten,

skriver han i boka.

Han forteller at Jorund døde brått i 2019. Så kom pandemien og lukket samfunnet. Da leide han hytte på Jomfruland, og i løpet av to måneder før og etter jul 2020 begynte han å skrive. Historien om det hasardiøse oppdraget ble flettet sammen med det han etter hvert hadde funnet ut om faren.

Sannheten om hvorfor han og moren måtte evakuere til mormoren i Nes, var at faren ble tiltalt og dømt for medvirkning til drap etter andre verdenskrig. Han døde på sykehus under en operasjon for bukhinnebetennelse i 1948, og dommen ble aldri fullbyrdet. At faren døde på sykehus var alt Per fikk vite, inntil han leste notisen i Aftenpostens årsleksikon Hvem Hva Hvor ti år etter at faren var død.

– Det var et sjokk, men jeg gjemte det og ville ikke snakke med moren min eller noen andre om det. Jeg gravde det ned inntil jeg kom på juridisk fakultet, sier han.

Da gikk han til Riksarkivet og ba om å få se på saken til faren. Som jurist mener han bevisene mot ham var tynne.

– Far hadde tydeligvis noen fiender som gjorde at han på slutten av krigen ble beskyldt for å ha medvirket til drapet på advokat Shetling, sier han.

Etter å ha lest rettspapirene til faren, begynte han å snakke med moren om ham. Han fikk forståelse for hvor vanskelig årene i fengsel måtte ha vært for faren.

– Jeg har ikke skjult noe. I fjor fant jeg igjen faren min, han jeg ikke har kjent noen gang. Etter å ha skrevet og bygget opp dette og lest alle rettsdokumentene har jeg funnet ut at han var en fin person. Han forsvarte de to som beskyldte ham for å ha begått mordet. Plutselig fikk jeg en far, sier han.

I løpet av de siste årene har han forstått hvorfor familien aldri snakket om faren hans.

– Han var et gjemt tema. Sånn har

FAKTA

• Per Høst ble født i Homansbyen i Oslo 9. november 1943.

• Han vokste opp med sin mor som var blitt enke i 1948, på mormorens gård på Romerike.

• Han tok artium i Brumunddal, og deretter juss med Folkerett som spesialfag.

• I 2025 utga han boka Med rødvin til Karachi.

• Boka er utgitt på eget forlag, Bokforlaget Høst AS.

det vært helt fram til for et par år siden, sier han.

Men hvordan endte smuglersaken egentlig?

Jeg priser meg lykkelig over at vårt prosjekt ikke ble gjennomført etter planen. Konsekvensene lar seg rett og slett ikke beregne. At jeg virkelig ville formidle et våpen av armageddonsk format til en ustabil stat med sterke hevnmotiv, er i dag uforståelig, skriver han avslutningsvis i boka.

Til Raumnes forteller Høst at han har spurt bekjente i PST om risikoen ved å gi ut «rødvinshistorien».

– Jeg fikk råd om å gi det ut som roman, og at jeg burde skaffe meg livvakt og skrive testamente hvis jeg skulle gi det ut som selvbiografi. Men jeg er ikke redd, sier han.

Hva risikerte du selv av straff ved å være involvert i prosjektet?

– Min straff? Ingen. Jeg hadde ikke gjort noe som var ulovlig. Jeg truet ikke Norges sikkerhet. POT fant ikke noe å tiltale meg for, og der ble saken vurdert på høyeste hold, sier han.

NØSTET I FORTIDA: Gjennom arbeidet med sin selvbiografiske bok har Per Høst nøstet opp i fortida og blant annet blitt kjent med sin far som han aldri så igjen etter at han og moren måtte evakuere til Nes etter andre verdenskrig.

FOTO: LISBET BEKKELI AMUNDSEN